

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Vladimir Timofti, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vasile Drăniceru în numele inculpatului Beanchin Alexei împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 16 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui,

Beanchin Alexei Anatolie, născut la 09 iunie 1983, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Dacia 34/1, ap. 72 ,

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. de la 09 ianuarie 2012 pînă la 16 iulie 2013 (prima instanță)
2. de la 13 septembrie 2013 pînă la 12 noiembrie 2013 (instanța de apel)
3. de la 11 februarie 2014 pînă la 19 martie 2014 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoriei Strășeni din 16 iulie 2013 **Beanchin Alexei Anatolie** a fost condamnat în baza infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei principale în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Beanchin Alexei, pe data de 31 august 2011, aproximativ pe la orele 16:30, în s. Lozova, r-nul Strășeni, aflîndu-se în calitate de pasager într-un autoturism de model „Dacia Logan”, de culoare albă, cu n/î C YI-560, pe teritoriul stației Peco „Valiexchimb”, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, sub pretextul de a-i fi schimbate două bancnote cu nominalul de 1000 lei, pe care le ținea vizibil în mîină, a primit de la operatorul stației nominalizate Ambroci Andrei, o bancnotă cu nominalul de 500 lei, șapte bancnote cu nominalul de 200 lei și o bancnotă cu nominalul de 100 lei, în total suma de 2000 lei. După ce a primit bancnotele în sumă de 2000 de lei, neonorîndu-și obligațiunea de a oferi victimei Ambroci Andrei, cele două bancnote cu nominalul de 1000 lei, cu autoturismul în care se afla, a părăsit în grabă, locul comiterii infracțiunii, cauzînd pătimitului o daună materială considerabilă, în sumă de 2000 de lei.

3. Sentința a fost atacată de către avocat în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului înaintat, avocatul a indicat că instanța de fond a pus la baza soluției sale doar declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, care aveau cunoștință de cauză doar din cele relatate de către partea vătămată, iar de către organul de urmărire

penală nu au fost identificate și audiate persoanele care se aflau împreună cu inculpatul în automobil.

La fel s-a invocat și faptul că inculpatul, cunoscându-se cu partea vătămată, a împrumutat suma de 2000 lei de la ultimul pe un termen scurt, lăsând în calitate de gaj un inel și pe care a intenționat să o restituie în aceeași zi seara, sau să se înțeleagă referitor la modalitatea restituirii acesteia. Ulterior a restituit acești bani părții vătămate, care a întocmit o recipisă, indicând cu nu are pretenții față de inculpat.

S-a mai invocat încălcarea dreptului bănuitului „de a ști de ce este bănuit”, odată ce în diferite faze ale urmăririi penale i-au fost incriminate diferite semne calificative ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) Cod penal.

S-a considerat neîntemeiată incriminarea semnelor calificative - cauzarea de daune în proporții considerabile, odată ce faptul dat nu reieșea din materialele cauzei. La fel, cum s-a apreciat și asupra examinării neîntemeiate a cauzei în lipsa inculpatului cu dispunerea arestării acestuia, cu anunțarea în căutare.

În apelul declarat, se indică și faptul încălcării dreptului inculpatului la o apărare efectivă și reală, odată ce inculpatul a fost reprezentat de către un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, care după părerea apelantului nu a acționat eficient, în interesele inculpatului. La fel, a fost supusă criticii și pedeapsa inculpatului, care nu a fost una echitabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013 apelul declarat a fost admis parțial, fiind casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, prin care inculpatului, condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani 3 (trei) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 (doi) ani.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a respins ipoteza înaintată de către apărare, ca fiind construită în scopul evitării răspunderii penale de către inculpat, iar argumentele avocatului cu referire la inelul lăsat în gaj de către inculpat au fost interpretate ca fiind declarative, or potrivit declarațiilor inculpatului date în cadrul urmăririi penale la data de 02.12.2011 ultimul nu a declarat nimic referitor la inelul care pretindea că l-ar fi lăsat în gaj, afirmațiile apărării privind gajarea inelului în schimbul sumei de 2000 lei au fost combătute și prin materialele cauzei, anume prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 31.08.2011 unde nu era indicat nimic despre inel. Totodată declarațiile inculpatului cu privire la împrumutul sumei de 2000 lei nu corespundeau adevărului, fiind combătute prin declarațiile părții vătămate, date atât în cadrul instanței de judecată cât și la urmărirea penală, unde a indicat că suma de 2000 lei nu i-a împrumutat-o inculpatului, iar pe inculpat în seara comiterii infracțiunii l-a văzut pentru prima dată .

Argumentul apărării privind proporțiile prejudiciului nu au fost reținute, or conform declarațiilor părții vătămate date atât la urmărirea penală cât și în instanța de apel, prejudiciul cauzat pentru el era unul considerabil, iar în recipisă a indicat cum i s-a dictat de către inculpat, deoarece altfel nu i se restituiau banii, or potrivit art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Instanța de apel a indicat și faptul că dreptul la apărare al inculpatului nu a fost încălcat deoarece după cum rezulta din procesul penal pe parcursul examinării cauzei a fost asistat de către un apărător, iar în baza procesului verbal al ședinței de judecată a participat avocatul Mihail Grigoraș mandat nr. 0071759, ulterior în ședința din 18.03.2013 a participat avocatul Ion Gonciar în baza mandatului nr. 0187354. Totodată în baza procesului verbal se constată că de către instanța de fond, la demersul acuzării, legal a fost anunțat inculpatul în căutare deoarece la data de 18.04.2013 și 05.06.2013, acesta nu s-a prezentat în cadrul ședinței de judecată, iar argumentul avocatului că ar fi bolnav a rămas unul declarativ, în acest sens nefiind prezentate dovezi. La fel, argumentul inculpatului că nimeni nu l-a înștiințat sau nu i-a prezentat vreo foaie... se combătea prin semnătura ultimului de la f. d. 198, V. I, unde el a fost înștiințat despre petrecerea ședinței de judecată la data de 18.04.2013, ulterior ședințele de judecată petrecându-se în lipsa inculpatului, în privința sa fiind intentat dosar de căutare cu nr. 2013330081.

Instanța de apel nu s-a putut expune asupra competenței sau necompetenței avocatului inculpatului, or argumentul apărătorului V. Drăniceru cu privire la faptul că avocatul la faza urmăririi penale nu a cerut efectuarea unor acțiuni de urmărire penală sau nu a atacat sentința, îndeplinindu-și formal obligațiunile, nu ținea de competența altui avocat care a urmat după primul.

Cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii au probat în întregime vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar la stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care se caracterizează negativ, potrivit informației de la Dispensarul Republican de narcologie din data de 24.10.2010 se află la evidență cu diagnoza narcomania/opiu/, în privința lui au fost intentate mai multe cauze penale, iar prin infracțiunea comisă a atentat la una din valorile primordiale apărute de legea penală - patrimoniul persoanei. În conformitate cu prevederile art. 61 Cod penal s-a considerat că corectarea inculpatului era imposibilă fără izolarea lui de societate cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu dispunerea executării ei, conform art. 72 alin. (1) lit. b) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementare.

6. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate de către avocat în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la pedeapsa amenzii sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea recursului declarat, avocatul indică că de fapt apelul nu a fost nici admis, nici respins, precum și instanța de apel nu s-a expus asupra legalității sentinței, rezultând că a fost examinată doar legalitatea pedepsei aplicate, cu toate că sentința a fost atacată și cu privire la încadrarea juridică a faptei.

La fel, consideră că hotărârile contestate nu sunt motivate sub aspectul constatării caracterului considerabil al daunei cauzate prin infracțiune, limitându-se doar la declarațiile părții vătămate, care susținea că dauna cauzată este una considerabilă, nefiind administrate în acest sens alte careva probe.

În altă ordine de idei este supus criticii faptul nepronunțării instanței de apel asupra ilegalității încheierilor judecătoreiei Strășeni din 18.04.2013 și 11.07.2014, deoarece constatarea ilegalității acestora, ar permite aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

Avocatul mai critică și constatarea instanței de apel privind lipsa încălcării dreptului inculpatului la apărare, odată ce nu a fost verificat dacă ultimul a acceptat să fie reprezentat de către apărătorii participanți în instanța de fond, precum și nu a fost verificată procedura înlocuirii acestora.

Mai consideră avocatul că instanța de apel nu a argumentat poziția sa cu privire la versiunea inculpatului despre luarea cu împrumut a sumei de 2000 lei de la partea vătămată precum și că pedeapsa a fost aplicată incorect, cu încălcarea prevederilor art. 61 Cod penal.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului, privind examinarea cauzei, de către instanța de apel, doar în latura stabilirii pedepsei, odată ce aceasta s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței în baza probelor administrate de către instanța de fond, corect constatînd că cumulum de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii au probat în întregime vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

La fel, Colegiul penal reține că instanța de apel s-a pronunțat întemeiat asupra caracterului considerabil al daunei cauzate părții vătămate, odată ce faptul dat reiese chiar din declarațiile sale și este în corespundere cu criteriile de apreciere a daunei, ca fiind considerabile, prevăzute în art. 126 Cod penal.

Colegiul penal constată și netemeinicia argumentului apărării cu referire la omiterea pronunțării de către instanța de apel asupra ilegalității încheierilor instanței de fond din 18.04.2013 și 11.07.2013, odată ce asupra acestora prima a statuat că instanța de fond, la demersul acuzării, legal a anunțat inculpatul în căutare, deoarece la 18.04.2013 și 05.06.2013, ultimul nu s-a prezentat în cadrul ședinței de judecată, iar argumentul avocatului precum că inculpatul ar fi bolnav, a rămas unul declarativ, în acest sens nefiind prezentate dovezi. Se constată că și argumentele prezentate în recurs, privind boala inculpatului nu s-au confirmat, odată ce din actele medicale, la care se face trimitere, nu rezulta că inculpatul în perioada 18.04.2013-05.06.2013 ar fi în imposibilitate de a se prezenta în ședințele de judecată. În același context, urmează a fi menționat că instanța de apel corect a mai constatat că argumentul inculpatului, privind lipsa anunțării despre data petrecerii ședinței de judecată, se combătea prin semnătura sa în recipisa de informare despre petrecerea ședinței judecătorești la 18.04.2013 (V. I, f.d. 198).

Nu pot fi admise nici argumentele apărării cu privire la încălcarea dreptului la apărare a inculpatului în instanța de fond, odată ce s-a constatat că inculpatul a fost reprezentat de către doi apărători în perioade diferite și de la a căror servicii el nu s-a refuzat și nu a solicitat admiterea altor apărători aleși de el.

Colegiul penal apreciază critic și argumentul avocatului cu referire la neargumentarea versiunii inculpatului privind acordarea cu împrumut a sumei de 2000 lei de către partea vătămată. Această concluzie rezultă din faptul că instanța de apel corect a respins argumentul în cauză, deoarece chiar din declarațiile inculpatului, date în cadrul urmăririi penale, s-a stabilit că acesta nu a pomenit nimic despre gajarea inelului părții vătămate în contul împrumutului, precum aceasta se combate prin procesul-verbal de

cercetare la fața locului din 31.08.2011, în care, la fel, nu s-a făcut nici o referire în acest sens, cât și prin declarațiile părții vătămate, care infirmă versiunea în cauză. În același context, prezintă semne de întrebare versiunea dată, odată ce chiar din solicitarea avocatului în recurs, de recunoașterea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, rezultă netemeinicia acestei versiuni, deoarece acceptarea ei, ar presupune o soluție de achitare pe învinuirea incriminată și în acest sens nu este clar pentru care soluție pînă la urmă pledează partea apărării, pentru achitare ori pentru condamnare.

De asemenea se mai constată că de către instanța de apel a fost adoptată o decizie argumentată cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, care se caracterizează negativ și se află la evidență, cu diagnoza narcomania (opiu), de consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii (fiind comis un atentat la una din valorile primordiale apărute de legea penală – proprietatea persoanei), ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea lui, cât și din partea altor persoane, precum și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei.

Reieșind din cele expuse se constată că hotărîrile contestate nu au fost afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, motiv pentru care recursul înaintat urmează a fi declarat inadmisibil ca vădit neîntemeiat.

8. Față de considerentele arătate, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vasile Drăniceru în numele inculpatului Beanchin Alexei împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 16 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui **Beanchin Alexei Anatolie**, din motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 aprilie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Nicolae Gordilă